

الأمر لله الذي أمسك قلبه الأعلى في أشهر معلومات بما اظلم افق الأمانة ...

حضرت بهاء الله

نسخه اصل فارسي

از الواح حضرت بهاء الله - بر اساس نسخه موجود در "کتابخانه آثار بهائی" در مرکز جهانی بهائی

- شماره ۱۳

ط

جناب میرزا اسدالله في ...

هو الناطق في ملكوت الذكر والبيان

الأمر لله الذي أمسك قلبه الأعلى في أشهر معلومات بما اظلم افق الأمانة بما اكتسبت ايدي اهل الانشاء فلما قضت المدة و تم الميقات حرّكه بأنامل الاقتدار ليحول في مضمار الذكر والبيان ويستنّ في ميدان العلم والعرفان تبارك الرحمن الذي أمسك و اطلق و اذا أمسك ناح به الملاء الأعلى و اذا اطلق اهتز من في ممالك البقاء و تمايلت افنان سدره المنتهى و تطاولت اغصان اشجار مدائن الاسماء انه هو الفارس الذي لا يمنعه نفاق الفجار و لا نهاق الأشرار يركض و يحول و ينادى بأعلى النداء بين الأرض و السماء بما جعله الله روحاً للملائ الأعلى و نوراً لملكوت الانشاء انه هو الطراز الذي به تزين العالم و تضوّعت نفحة القميص بين الأمم اسأل مالک القدم بأن يعرف العباد فضل هذا اليوم الذي ما قدر له شبيه في الابداع و لا نظير في الاختراع و اكبر و اصلي على الذين توجّهت وجوههم الى الله فاطر السماء و اقبلت قلوبهم الى الأفق الأعلى و نطق السهم بذكر الله مالک الاسماء و انشرفت صدورهم من نفحات هذا اليوم الذي جعله الله مطلعاً لاسمه الذي به انكسر ظهر الأصنام و تزلزلت اركان الأوهام لا اله الا هو المقتدر العزيز العلام

و بعد قد فاز الخادم بكتابكم و وجدت منه ما جعلني مسروراً لأنه كان مزيّناً بذكر الله و ثنائيه و مطوّراً بما ينبغي لكم في أيامه فلما اخذني عرف الوداد من نفحات مدادكم صعدت و حضرت بين يدي الله مالک الابداع و عرضت ما فيه اذا نطق لسان العظمة قال جلّ كبريائه يا اسد انا كذا ماشياً في البيت اذا حضر العبد الحاضر لدى العرش بكتابك و عرضه لدى الوجه فلما تمّ انزلنا الجواب من سماء المشيئة و الاقتدار لشكر و تكون من الفائزين يشهد قلبي الأعلى بأنك اقبلت و سمعت و حضرت و عرفت و رأيت و فزت بقاء الله و انه هو الشهيد ان انظر ثم اذكر اذ اسمعناك ندائاً و اريناك منظري و اشهدناك جمالي و انا الجميل هل تحزنك شؤونات العالم بعد الذي وردت شاطئ بحر السرور و انا الحزين انت الذي شربت رحيق الوصال من يد عطاء ربك و فزت بالفرح الأعظم ان ربك هو العظيم ان اشكر الله بما ايدك و

ORIGINAL

رزقك لقاءه أنه هو الموعود في كتب القبل أن ربك هو العليم كن خادماً لأمر مولاك لعمر الله أنه خير لك عما على الأرض كلها كذلك يعطيك قلبي وانا الخبير قد قدر لك بفضل ما يفرح به قلبك أن ربك هو الكريم

ندای شما اصغا شد و آنچه در ثنای مالک اسماء از قلم جاری جمیع مشهود آمد انشاء الله در جمیع احوال بکمال حکمت و بیان بذکر حق ناطق باشید و بخدمتش مشغول الحمد لله از بدایع الطاف الهی بساحت اقدس فائز شدی و قلم اعلیٰ بعنایتی ناطق که ذکر آن بدوام ملک و ملکوت باقی خواهد بود در لیالی و ایام بآن ناظر باشید و چون جان محفوظش دارید حال خدمت امر بسیار لازم و افضل اعمالست انشاء الله بآن موفق شده و میشوید آنه یری و یسمع و آنه هو الحق المبین انتهى

و اینکه در باره جناب آقا میرزا علی اکبر علیه بهاء الله مرقوم داشتید بعد از عرض احوال ایشان شمس عنایت از افق فضل مشرق قال جل کبریائه یا علی نعیماً لك بما سمعت حقیف سدره المنتهی و خیر کوثر الحیوان فی ملکوت الانشاء تمسک بالعروة الوثقی و قل

لك الحمد یا مالک الأسماء بما عرّفتنی و اسمعتنی و شرفتنی بعرفانك بعد الذی غفل عنه اکثر خلقك اسألك یا مالک الملكوت و المهیمن علی الجبروت بأن تجعلنی منجذباً بآیاتك و منقطعاً عن دونك و ذاکراً بثنائك بین عبادك بالحكمة التي امرتنی بها فی کتابك أنك انت المقتدر علی ما تشاء باسمك القدیر

ان اشكر الله بما ذكرت فی السجن الأعظم و ذکرک مولاك القدیم الذی ینطق بأعلى النداء أنه لا اله الا هو الناطق و انا السميع انتهى

و اسامی آقایان که در کتاب آن جناب مذکور بود واحداً واحداً عرض شد و نسبت بكل اظهار عنایت فرمودند قوله جل جلاله

ان یا اسد یدکرک الفرد الأحد بآیات انفجرت منها ینایع الحکمة بین البریة لتفرح وتشکر ربک العلیم

یا علی قبل نقی قد ذكرت لدى العرش و هذه مرة اخرى قل

یا مالک الأسماء لك الحمد بما عرّفتنی و شرفتنی و ذکرتنی اسألك بأن تجعلنی ثابتاً علی حبک علی شأن لا تزلی اشارات الذین كفروا بك اذ اتیتهم من سماء الأمر بسلطان مبین

یا محمد ان استمع ما ینادیک به المظلوم و یدکرک فی هذا المقام الکرم ان اشکر بما شربت کوثر البیان اذ اعرض عنه اکثر من فی الامکان قل

یا الهی الرحمن اسألك بأن تؤیّدنی علی ما یرفع به ذکرک و یرقی به ذکری بدوام ملکوتک المنیع

ان یا اسم الجیم قد توجه الیک وجه ربک من هذا المقام الذی زینه الله بطراز اسمه الأعظم الذی به اضطرب الأمم الا من شاء ربک القدیر کن راسخاً ثم ثابتاً علی شأن یرتقی بهما کلّ ضعیف و یرتقی بهما کلّ بعید و یرتقی کلّ حزن و یرتقی کلّ عبد مریب انا ذکرناک مرة بعد مرّة لتقوم علی خدمة الأمر و تذکر ربک الحمید

يا اباتراب يذكرك الوهاب لعمر الله ما احلى ذكركم وندائكم و ما ابهى اضعاء ربكم السميع لكم ان تشكروا الله بما جعلكم من الفائزين

يا حسن انا نذكرك فضلاً من لدنا ان استمع و قل

لك الثناء يا مالک الأسماء بما شرفتنى و ايدتنى و رزقتنى ما غفل عنه اكثر خلقك و انك انت الغفور الرحيم

انا نذكر من سمى بأيوب ليفرح و يكون من الشاكرين انت الذى وجهت و اقبلت و فزت يشهد بذلك قلبى السريع ان اذكر اذ كنت لدى العرش و سمعت نداء المظلوم و كنت من الفائزين

يا قلبى الأعلى ان اذكر من سمى بمحمد الذى اقبل الى افقى الأبهى و اراد ان يشرب رحيق البقاء من يد عطاء ربه الكريم لعمر الله لو تشرب منه باسمى لتجد لذة النعماء كلها و يأخذك سكر نحر العرفان على شأن تدع من فى الامكان عن ورائك و تذكر ربك على شأن يجذب به كل غافل بعيد انا نوصيك بالاستقامة الكبرى لأن الأمر عظيم عظيم ان افرح بما يذكرك المظلوم فى السجن الأعظم و توجه اليك من هذا المقر البعيد

يا يوسف ان استمع ما يناديك به ربك الأبهى من الأفق الأعلى ليبلغك النداء الى مقام تدع الورى عن ورائك و تشهد نفسك فى سرور مبين طوبى لك بما سمعت و اقبلت و ذكرت ربك اذ اعرض عنه كل معرض مريب تمسك بجبل عطاء ربك و قل

اسألك بنفسك بأن تجعلنى مستقيماً على امرک و لائداً بحضرتک و متشبثاً بذيلک المنير

كذلك ذكرناک لتطلع بالطف ربك و تكون من الراشخين

انا نذكر فى هذا الحين من سمى بعبداالحسين ليأخذه جذب نفحات الوحي فى هذا اليوم الذى فيه استقر مالک القدم على العرش الأعظم و ينطق انه لا اله الا انا البديع لا يعادل بما ذكرت به لدى الوجه خزائن الأرض كلها يشهد بذلك قلبى الأعلى و ما نزل فى لوحى الحفيظ ان اذكر مولاك فى كل الأحيان و قل

يا اله الامكان اسألك باسمك المهيمن على الأسماء بأن تجعلنى راسخاً فى دينك و مستقيماً على حبك و ناطقاً بذكرك الجميل اشهد ان بك ماج بحر العرفان و هاج عرف القميص بين الأديان و انك انت الذى باسمك ارتفعت سماء البيان و بذكرك تشرفت كتب الرحمن لا اله الا انت الرفيع

ان الحميد يذكرك عبده الحبيب ليجد كل ذى شئ عرف عنايات ربه الكريم يا حبيب انا نذكرك من شطر هذا السجن ان ربك هو الرحيم ان استمع آيات ربك و خذها بقوة من لدى الله و قل

لك الحمد يا اله العالمين اسألك بقدرتك و سلطانك و عظمتك و اجلالك بأن تجعلنى من الذين نبذوا العالم باسمك يا مالک القدم انك انت المقتدر على ما تشاء تأخذ و تعطى و انك انت المتعالى العزيز المنيع انتهى

اینکه در باره جناب آقا محمد بیک مرقوم داشتید عرض شد قال و قوله الحق این ایام نظر باختلافات و انقلابات و نیران حروب توجه بشطر سخن جایز نه بگوای دوستان حضرت دوست میفرماید الیوم باید جمیع احباً بافی اتحاد ناظر باشند و در هوای ذکر و بیان طیران کنند یعنی باید بکمال اتحاد و یگانگی بتبلیغ امر بحکمت مشغول شوند این اعظم ثوابت عندالله بوده و خواهد بود انه یکتب اجر اللقاء لمن اراد انه هو المقتدر القدير انتهى

و همچنین جناب آقا علی عسکر که مرقوم داشتید مخصوصاً عرض شد فرمودند جزاه الله احسن الجزاء و یقدر له ما ینفعه فی الآخرة و الأولى و انه مالک العرش و الثری لا اله الا هو السامع البصیر انتهى

ذکر مسجونین که فرمودید تلقاء وجه عرض شد فرمودند لیس لهم ان یحزنوا فیما ورد علیهم فی حب الله و امره قد ورد علینا ما ورد علیهم ان ربک هو الخیر العلیم ان الذین حبسوا فی سبیل الله سوف ینصرهم الله فضلاً من عنده و یجعل ذکرهم مخلصاً فی کتابه العظیم و كذلك ذکرناهم فی کتاب من سمی بعلی قبل اکبر الذی فاز بمنظر الله رب العالمین قل ان افرحوا بذکر الله ایاً کم انه یحب من حمل الشدائد فی سبيله انه هو العزیز الکریم انتهى انشاءالله عنایات لا یتناهیة شامل حال ایشان خواهد شد

و اما در باره مانکجی صاحب که مرقوم داشته بودید عریضه ایشان از طرف ارض صاد رسید و لکن جایز نیست احدی اسم مرسل را بداند که کیست و زود هم رسید و جواب هم از سماء مشیت همان ایام نازل و لکن نظر بحکمت ارسال آن تعویق افتاد و همچنین عرایض این عبد که خدمت بعضی آقایان عرض شده بود و در حین ورود عریضه صاحب که تلقاء عرش عرض شد حضرت غصن الله الاکبر روحی لتراب قدومه الفداء حضور داشتند بایشان امر فرمودند که جواب عریضه را بنویس ایشان هم جواب مرقوم فرمودند و اینکه ارسال نشد نظر بآن بوده که در آن ایام چون بعضی از نصاری بر مسلمین قیام نمودند و بکمال مکر و حیلۀ بفساد اشتغال داشتند و در مکاتیب از طرف حکومت تفحص میشد که مباد از مفسدین مکتوبی باطراف برود باین جهات و جهات اخری ارسال نشد تا در این کره شمس اذن از افق فضل مشرق و طالع و جواب ایشان ارسال شد انشاءالله بمعانی آن فائز شوند ای برادر حقیقی و دوست واقعی از حق جلّ جلاله بطلبید که نفوس باذان واعیه و صدور منشرحه و نفوس زکیه بکلمات الهیه ناظر شوند جناب صاحب بعضی از مطالب سؤال نموده اند از جمله از اختلاف مذاهب و این مطلبی است اگر بتفصیل نازل شود البته سبب انقلاب بعضی خواهد شد چه که اکثری از مردمان از شریعه بیان نیاشامیده اند و بمعانی ما نزل من لدی الرحمن بر نمیخورند و ملتفت نیستند و اکثری از عباد در اختلاف شرایع متحیرند و حال آنکه این اختلافات سبب و علت تربیت نفوس و ترقی آن بوده و خواهد بود چه که بمقتضای وقت و زمان و عصر احکام الهیه نازل شده مثلاً در اختلافات ساعات ملاحظه نمائید و در اختلافات فصول مشاهده فرمائید اگر نفس بصیر فی الجمله تفکر نماید پیقین میداند که این اختلافات سبب اتحاد عباد و علت حفظ من فی البلاد بوده و هست از قبل فرموده السفر قطعة من السقر حال اگر گفته شود السفر قطعة من الجنة بأسی نبوده و نیست چه که اسباب تغییر کرده چنانچه مشاهده میشود که حال مسافر بکمال راحت در کالسه مینشیند و بهر سمت که اراده نماید میرود در این دو قول شخص بصیر هیچ مخالفت مشاهده نمینماید و همچنین سرکار صاحب بیانات مذاهب را نموده اند و استفسار فرموده اند که کدام الیوم محبوبست و این مسئله بر حسب ظاهر صراحة جواب آن نوشته نشد و لکن تلویحاً جمیع اجوبه ایشان از سماء مشیت رحمن نازل و ارسال شد انشاءالله بحقایق آن پی بوند و بهیاکل معانی ساکنه در غرف کلمات آگاه شوند الیوم بهتر و مقبول تر که فی الحقیقه مربی

عالم و منور عالم و محیی عالمست بیانات حقّ بوده چنانچه اگر شخص منصفی همین لوح صاحب را ملاحظه کند اعتراف مینماید که سلطان بیان و ملیک کتب است و جامع کلّ معانی است و همین سؤالات که ایشان فرموده‌اند از قبل جواب کل نازل علم الله ما بقی من شیء الا و قد نزل فی الکتاب در جمیع مطالب و امور از سماء مشیت نازل شده آنچه که جمیع را کفایت نماید و بکمال آسایش برساند از حقّ میطلبیم ناس را مؤید فرماید بادراک ما هو المقصود خدمت سرکار صاحب از قول این عبد سلام برسانید و مذکور دارید انشاءالله باید بانوار محبت الهی منور شوید و برضایش فائز و چون در عراق بشرف حضور فائز شدند انشاءالله باثر و ثمر آن مرزوق گردند انّه مظهر ما یشاء بسلطانه و انّه هو المظهر القدير

این عبد یک نسخه از لوح مبارک که باسم جناب صاحب نازل بخط نسق نوشته ارسال داشت که هریک از دوستان بخواهد سواد بردارد از آن بردارد تا اصل محفوظ بماند و بدست صاحبش برسد در حین تحریر این عریضه این فقره بنظر آمد که دوستان آن ارض جدّ و جهد نمایند تا جناب صاحب بر اصل مطلب مطلع شوند یعنی آگاه شوند بر اینکه مقصود حقّ جلّ جلاله نزاع و جدال و نعوذ بالله اعمال شنیعه و افعال مردوده و سفک دماء و نهب و اخذ اموال ناس نبوده و نیست اگر فی الحقیقه بر این امور مطلع شوند و مقصود از ما نزل فی الکتاب را بیابند اینقدر میشود که بر بعضی از نفوس کلماتی القا نمایند که سبب اطمینان شود و اعتره و امرا ادراک این مقام نمایند و بدانند که حقّ از جمیع نقایص مقدّس و مبرّاست این امر مثل شمس مشهود و واضحست و طریق آن ظاهر و سبیل آن مستقیم اگر در این کلمه جامعه که از مشرق قلم ربّانیّه جاری شده تفکر نمایند بر علو امر الله و سمو آن شهادت میدهند قال جلّ اجلاله لیس الفخر لمن یحب الوطن بل لمن یحب العالم انتهى این الناس و ما یقولون و این مقام امر الله المهیمن القیوم انشاءالله باید آن جناب بکمال ملایمت و حکمت عباد را متذکّر نمایند و کمال سعی و جهد در اتّحاد احبای آن ارض مبذول دارند علم الله هذا ما یفرح به کلّ الاشیاء انّ ربنا الرحمن وصی فی اکثر الألواح احبائه بالحبّة والاتّحاد لأنّ بهما ترتفع رایات النصر ویلوح افق الأمر

و بعد از عرض عریض آن جناب در ساحت اقدس و ما انزله الرحمن فی الجواب مجدداً این عبد را احضار فرمودند و فرمودند یا عبد حاضر بنویس باحبا که قلم اعلی ابدأ التفتائی بذکر اکسیر و ذکر علم آن نداشته و نخواهد داشت بعضی از نفوس از بعضی اقوال حکما و غیرهم سؤال نمودند مشاهده شد اگر جواب نازل نشود شاید سبب توهمات شود لذا از مطلع علم ربّانی نازل شد آنچه نازل شد و کل را از عمل بآن نهی فرمودیم طوبی لمن سمع امر الله و نهی نفسه عن الهوی قسم بآفتاب افق علم که الیوم اکسیر اعظم و جوهر عالم کلمه الله است بگوای دوستان این اکسیر اعظم را باسم مالک قدم بر وجود امم القا نمائید شاید تقلیب شوند و بمقام عرفان بالله فائز گردند و در این مقام بیانات مشرقة منيرة لائح از قلم اعلی جاری و از قبل و بعد باطراف ارسال شد نعیماً لمن سمع امر الله المهیمن القیوم

یا اسد طوبی للذین اجتمعوا لحبّ الله و امره و یتفکرون و یتدبرون فی امور احبائه بشرهم من قبلی بعنایتی و فضلی و رحمתי الّتی سبقت کلّ شیء آنچه در مشرق اذکار ذکر نمودی لدی العرش مقبول افتاد و همچنین ما ذکرکرت فی محلّ البرکة انا نذکر الذین اجتمعوا و یجتمعون لخدمة الله لیفرحوا و یكون من الشاکرین علیهم بهائی و ذکرى و ثنائى ان ربک هو المقتدر الحکیم قد غفر الله الذین اردت غفرانهم لعمرى فی هذا الحین الذی ظهرت هذه الکلمة من فم ارادة ربک لماج بحر الغفران و هاج عرف قیص رحمة ربک الرحمن انّه هو الفضل الکرم انتهى

استدعا از آن جناب آنکه احبای آن ارض را که از کوثر محبت الهی نوشیده‌اند و بقمیص منیر استقامت مزینند از جانب این خادم فانی تکبیر بدیع منیع برسانید و فنا و نیستی این عبد را نزد هر یک مذکور دارید حقّ جلّ جلاله شاهد و گواهد که این بنده فانی در اکثر اوقات بذکر ایشان مشغولست آنّه هو الخبیر العلیم البهّاء علیک و علیهم و علی الذین وفوا بميثاق الله و عهده و استقاموا علی الأمر فی هذا الیوم الأعظم العظیم و الحمد لله ربّ العالمین